

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 20C/63/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6113206374
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Libuša Záthurecká
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2015:6113206374.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica, v konaní pred sudkyňou JUDr. Libušou Záthureckou v právnej veci navrhovateľa O. Q., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom E. XX, L., v konaní právne zastúpený Advokátskou kanceláriou STOKLASA & STOKLASOVÁ, s. r. o., so sídlom Farská 25, Nitra proti odporcovi Banskobystrický samosprávny kraj, so sídlom Nám. SNP 23, Banská Bystrica, IČO: 37 828 100, o zaplatenie 44 225 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi istinu vo výške 44 225 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 21 228 Eur od 01. 05. 2012 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 5307 Eur od 01. 06. 2012 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 5307 Eur od 15. 08. 2012 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 5307 Eur od 22. 11. 2012 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,75 % zo sumy 5307 Eur od 16. 02. 2013 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,75 % ročne zo sumy 1769 Eur od 01. 03. 2013 do zaplatenia, trovy konania vo výške súdneho poplatku 5307 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 4853,59 Eur, a to všetko v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia na účet právneho zástupcu navrhovateľa.

odôvodnenie:

Navrhovateľ navrhol, aby súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť mu sumu 44 225 Eur s úrokom z omeškania a trovami konania, a to za užívanie pozemkov, ktoré sú v jeho vlastníctve za obdobie od 01. 02. 2011 do 28. 02. 2013 podľa znaleckého posudku č. 33/2012, v ktorom bola vypočítaná suma za užívanie pozemkov a zodpovedá ročnému nájomnému, ktoré by navrhovateľovi prislúchalo v prípade uzatvorenia zmluvy o nájme.

Odporca po rozhodnutí odvolacieho súdu vyslovený právny názor odvolacím súdom rešpektoval.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom, písomnými vyjadreniami účastníkov konania, výpisom z LV č. XXXX kat. ú. J. E., užívaním pozemkov listom zo dňa 24. 02. 2011, listom zo dňa 22. 03. 2011, listom zo dňa 04. 04. 2012, listom zo dňa 09. 05. 2012, listom zo dňa 01. 08. 2012, listom zo dňa 07. 11. 2012, listom zo dňa 31. 01. 2013, vyjadrením odporcu zo dňa 17. 05. 2011, znaleckým posudkom č. 33/2012, oznámením o nariadení konania Obvodný pozemkový úrad Žiar nad Hronom zo dňa 26. 11. 2012, informáciou vo veci vykonania jednoduchých pozemkových úprav zo dňa 09. 09. 2013.

Z návrhu navrhovateľa, jeho vyjadrení a výsluchu bolo zistené, že je vlastníkom nehnuteľnosti kat. ú. J. vedený na Správe katastra Banská Bystrica na LV č. XXXX ako pozemky parcely registra C XXXX/X zastavené plochy a nádvoría o výmere 7857 m², parcela č. XXXX/X zastavané

plochy a nádvoria o výmere 1895 m², parcela č. XXXX/XX zastavané plochy a nádvoria o výmere 810 m², parcela č. XXXX/X o výmere 5436 m² a parcela č. XXXX/X o výmere 1546 m².

Na časti uvedených nehnuteľností je postavená cesta, pôvodne išlo o štátnu cestu. Cesta II/524 je vo vlastníctve odporcu, ktorú odporca nadobudol na základe zákona č. 446/2001 Z. z. o majetku vyšších územných celkov. Pozemky pod stavbami zostali majetkovoprávne nevysporiadané a celková výmera pozemkov vo vlastníctve navrhovateľa pod cestou II/524 je 17 544 m².

Navrhovateľ poukázal na ustanovenia § 4 ods. 1 a § 2 ods. 2 a § 3 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z. z.

Navrhovateľ nadobudol nehnuteľnosti, na ktorých je cesta postupne v roku 2010. Dňa 24. 02. 2011 požiadal odporcu o poskytnutie informácie ako bude riešená náhrada za užívanie jeho pozemkov odporcom. Odporca mu oznámil, že náhrada bude riešená v rámci pozemkových úprav. O ich vykonanie však nepožiadali. Navrhovateľ opätovne sa domáhal, aby odporca konal alebo aby mu poskytol náhradu za užívanie pozemkov. Odporca uviedol, že jeho kraj tvorí 13 okresov a postupuje podľa svojich možností. Podľa názoru odporcu vzniklo vecné bremeno ako zákonné vecné bremeno vo verejnom záujme a úmyslom zákonodarcu bolo zriadiť vecné bremeno bezodplatne. S týmto názorom navrhovateľ nesúhlasí. Poukázal na článok 20 ods. 4 Ústavy SR, podľa ktorého je vyvlastnenie alebo nútené obmedzenie vlastníckeho práva možné iba v nevyhnutnej miere vo verejnom záujme na základe zákona a za primeranú náhradu. Z toho vyplýva, že nútené obmedzenie vlastníckeho práva nie je zriadené bezodplatne. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva preťaženosť štátnych orgánov nesmie byť na úkor občana a nemôže byť na ťarchu navrhovateľa, nakoľko jeho vlastnícke právo je stále obmedzované bez poskytnutia primeranej náhrady. Odporca od roku 2004 do roku 2012 neposkytol žiadne kroky smerujúce k poskytnutiu primeranej náhrady navrhovateľovi. Napriek tomu, že od účinnosti zákona č. 66/2009 mal možnosť požiadať o vykonanie pozemkových úprav.

Navrhovateľ si dal vypracovať znalecký posudok za účelom stanovenia primeranej náhrady za užívanie nehnuteľností, a to znaleckým posudkom Ing. G. C. č. 33/2012 zo dňa 30. 03. 2012. Znaleckým posudkom bola vyčíslená suma za užívanie pozemkov na rok 21 228 Eur a zodpovedá ročnému nájomnému, ktoré by navrhovateľovi prislúchalo, keby bola uzavretá zmluva o nájme.

Navrhovateľ si uplatňuje zaplatenie sumy 44 225 Eur za užívanie pozemkov od 01. 02. 2011 do 28. 02. 2013. Opakovane vyzýval odporcu na úhradu. Odporca uvedené sumy neuhradil, preto si zároveň uplatnil úrok z omeškania v zmysle § 517 ods. 1, 2 OZ a nariadenia vlády č. 87/95 Zb.

Z písomného vyjadrenia odporcu bolo zistené, že návrh navrhovateľa považuje za nedôvodný, neopodstatnený a z viacerých dôvodov za nejasný a nejednoznačný. Nakoľko z návrhu nie je zrejmé, akého porušenia sa odporca dopustil. Poukázal na § 3d zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (ďalej len cestný zákon). V zmysle uvedeného sú vo vlastníctve samosprávnych krajov, t. j. odporcu cesty druhej a tretej triedy vrátane ich prejazdnych úsekov cez obce, ktoré prešli na nich delimitáciou z majetku štátu ku dňu 01. 01. 2004. Delimitáciou štátneho majetku prevzal odporca do vlastníctva cesty druhej a tretej triedy, stavby a vysporiadané pozemky pod nimi. Usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemkom pod stavbami, cestami vo vlastníctve samosprávnych krajov rieši zákon č. 66/2009. Cieľom zákona je usporiadať neusporiadané vlastnícke vzťahy k pozemkom pod stavbami, ktoré boli delimitované na vyššie územné celky. Zákon umožňuje odporcovi realizovať proces usporiadania vzťahov presne stanovenými spôsobmi s poukazom na § 4 zákona č. 66/2009, § 3 ods. 1 citovaného zákona.

V zmysle citovaného zákona vzniklo v prospech odporcu k častiam pozemkov navrhovateľa pod cestou právo zodpovedajúce vecnému bremenu dňom 01. 07. 2009, a to priamo zo zákona vo verejnom záujme na dobu určitú, t. j. do vykonania pozemkových úprav v príslušnom katastrálnom území. Je nepochybné, že vecné bremeno vzniklo v súlade s § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z. z. a odkazuje na § 151n až § 151p OZ. Vecné bremeno vzniklo odo dňa účinnosti zákona od 01. 07. 2009, čo vyplýva z článku V. predmetného zákona. Vecné bremená zriadené zo zákona majú špecifický režim upravený verejnoprávnymi predpismi na základe ktorých boli zriadené. Zároveň majú aj súkromnoprávny prvok a ich režim nie je úplne totožný s režimom zmluvných vecných bremien, pretože sa riadia špeciálnou úpravou právnych predpisov. Pokiaľ tieto špeciálne právne predpisy nemajú zvláštnu úpravu riadi sa ich režim všeobecnou úpravou podľa ustanovení OZ. Nakoľko k vzniku vecného bremena došlo zo zákona,

nie je možné hovoriť o odplatnom alebo bezodplatnom zriadení vecného bremena. Aj keď zákona č. 66/2009 neuvádza, že vecné bremená vzniknuté podľa § 4 ods. 1 vznikajú za náhradu je potrebné vychádzať z článku 11 ods. 4 listiny základných práv a slobôd. Finančná náhrada za zriadenie vecného bremena je nepochybne majetkové právo, je nepochybne jednorazová a nemá charakter opakujúceho sa plnenia. Tento nárok je iba jeden a má ho ten vlastník zaťaženého pozemku, ktorý nehnuteľnosť vlastnil v čase vzniku vecného bremena, teda k účinnosti zákona č. 66/2009 ku dňu 01. 07. 2009, pričom tento nárok stratil prevodom vlastníctva dotknutých pozemkov na iný subjekt. Navrhovateľ uvádza, že sa stal vlastníkom pozemkov pod cestou vo vlastníctve odporcu postupne v roku 2010, čo vyplýva z listu vlastníctva na základe kúpnych zmlúv zo dňa 15. 03. 2010, 01. 04. 2010, 06. 07. 2010 a zámennej zmluvy zo dňa 20. 12. 2010. Na základe uvedeného je nesporné, že vtedajší vlastník sa oprávnené a dôvodne mohol dožadovať uhradenia primeranej finančnej náhrady za vznik vecného bremena.

Z dôvodovej správy zákona č. 66/2009 Z. z. vyplýva, že rieši problematiku usporiadania vlastníctva k takýmto pozemkom a jeho účelom bolo práve vyriešenie takejto situácie. Územná samospráva môže realizovať usporiadanie vlastníctva k pozemkom zámennou zmluvou. Ak nebudú usporiadané takouto formou tak prostredníctvom zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách s tým, že proces pozemkových úprav začína na podnet príslušnej samosprávy. Dňa 22. 11. 2012 podal odporca na Obvodnom pozemkovom úrade Žiar nad Hronom žiadosť o vykonanie pozemkových úprav v kat. ú. J. E. za účelom vysporiadania pozemkov pod cestou. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 66/2009 Z. z. je vlastník pozemku pod stavbou povinný strpieť výkon práva zodpovedajúceho vecnému bremenu do vykonania pozemkových úprav v príslušnom katastrálnom území a odporca preukazuje, že príslušné pozemkové úpravy prebiehajú.

Súd vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 20C/63/2013-100 zo dňa 26. 09. 2013.

Na základe odvolania navrhovateľa odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil v konaní č. k. 12Co/687/2013-133 zo dňa 07. 05. 2015. V rozhodnutí odvolací súd uviedol, že zákon č. 66/2009 Z. z. je jedným zo zákonov predpokladaných ustanovením § 151o ods. 1 veta prvá OZ, teda zákonom ustanovujúcimi vznik vecných bremien už priamo na jeho podklade (zo zákona). Súčasťou takejto úpravy je i následok len evidenčného zapisovania okolnosti vzniku vecných bremien v katastri nehnuteľnosti. Zákon je podľa vymedzenia jeho účelu i predpisom slúžiacim na usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemkom pod stavbami vo vlastníctve obcí a vyšších územných celkov, nadobudnutými podľa osobitných predpisov od štátu práve analýzou takejto úpravy treba dospieť k vyriešeniu dilemy, či zákon poskytuje rovnocenné postavenie obom stranám vzťahu o ktoré ide a pre prípad, že by to tak nebolo aké môžu byť prostriedky spôsobilé vzniknutú nerovnováhu odstrániť.

Ak zo znenia zákona explicitne nevyplýva, že sa má jednať o bezodplatné zriadenie vecného bremena je možné požadovať za neho finančnú náhradu. Odvolací súd uviedol, že výklad ustanovenia § 4 ods. 2 zákona č. 66/2009 Z. z. tak ako ho prezentoval odporca by bol v rozpore so základnou zásadou, že nútené obmedzenie vlastníckeho práva je možné iba v nevyhnutnej miere a za primeranú náhradu zvlášť ak z daného ustanovenia vyplýva dočasný takéhoto obmedzenia výkonu vlastníckeho práva, ale absentuje doba, do kedy je povinný subjekt dať podnet na pozemkové úpravy prípadne zmluve dojednať iné právo, ktoré zákon nešpecifikuje (§ 4 ods. 1). Odvolací súd sa nestotožnil s názorom prvostupňového súdu o jednorazovosti náhrady za zriadenie zákonného vecného bremena, ktorá by nemotivovala oprávneného z vecného bremena riešiť vzniknutú situáciu tak ako ju zákon predpokladá. Zákon č. 66/2009 Z. z. bol prijatý za účelom usporiadania vlastníckych vzťahov k pozemkom pod stavbami vo vlastníctve obce alebo vyššieho územného celku, ktoré prešli do vlastníctva obce alebo vyššieho územného celku. Z týchto dôvodov nemožno pri jeho výklade aplikovať iný špeciálny právny predpis a ustanovenie § 4 ods. 2 zákona nemožno chápať tak, že by vlastníkovi pozemku do pridelenia náhradného pozemku alebo do vykonania pozemkových úprav nevzniklo právo na poskytnutie náhrady za vecné bremeno, ktorým je jeho pozemok zaťažený zo zákona. Bolo by to v rozpore so zásadou ochrany vlastníckeho práva. Zákon v § 2 ods. 1 nestanovuje obci alebo vyššiemu územnému celku žiadnu lehotu, v ktorej obec môže vlastníkovi poskytnúť náhradný pozemok a ani lehotu, v ktorej musí dôjsť k pozemkovým úpravám v zmysle zákona č. 330/1991 Zb. Mohlo by dôjsť k tomu, že obec vlastníkovi pozemku po dlhú dobu trvajúcu i viac rokov neposkytne náhradný pozemok prípadne konanie o pozemkových úpravách bude trvať po dlhú dobu. V takom prípade by bol vlastník nútený vopred neurčenú dobu trpieť užívanie pozemku v jeho vlastníctve zo strany obce z titulu práva zodpovedajúceho vecnému bremenu bez nároku na akúkoľvek náhradu, čo by znamenalo

zvýhodnenie postavenia obce. Ak by zákonodarca mienil uvedeným zákonom zriadiť v prospech obce právo zodpovedajúce vecnému bremenu bezodplatne vyjadril by to *expressis verbis* priamo v tomto zákone, čo však zo zákona nevyplýva, pričom to nemožno vyvodiť ani z § 4 ods. 2 zákona, ktorý nerieši právny stav zo zákona vzniknutého vecného bremena do pozemkových úprav, keď obmedzuje len vlastníka pozemku a nerieši náhradu za obmedzenie vlastníckeho práva, čo je v rozpore s Ústavou i so zákonom.

Odvolačný súd vyslovil, že navrhovateľ má právo na náhradu za vecné bremeno, ktorým je zo zákona zaťažený pozemok v jeho vlastníctve a výška náhrady má objektívne zodpovedať hodnote nájmu za obdobné pozemky v danom mieste a čase.

Podľa článku 20 ods. 4 Ústavy SR vyvlastnenie alebo nútené obmedzenie vlastníckeho práva je možné iba v nevyhnutnej miere a vo verejnom záujme, a to na základe zákona a za primeranú náhradu.

Podľa článku 11 ods. 4 ústavného zákona č. 23/1991 Z. z., ktorým sa uvádza listina základných práv a slobôd, vyvlastnenie alebo nútené obmedzenie vlastníckeho práva je možné len vo verejnom záujme, a to na základe zákona a za náhradu.

Podľa § 128 ods. 2 OZ vo verejnom záujme možno vec vyvlastniť alebo vlastnícke právo obmedziť, ak účel nemožno dosiahnuť inak, a to len na základe zákona, len na tento účel a za náhradu.

Podľa § 151o ods. 1 OZ vecné bremená vznikajú písomnou zmluvou, na základe záveru, schválenou dohodou dedičov, rozhodnutím príslušného orgánu alebo zo zákona.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z. z. o niektorých opatreniach pri majetkovoprávnom usporiadaní pozemkov pod stavbami, ktoré prešli z vlastníctva štátu na obce a vyššie územné celky a o zmene a doplnení niektorých zákonov, tento zákon upravuje usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemkom pod stavbami vo vlastníctve obce alebo vyššieho územného celku, ktoré prešli do vlastníctva obce alebo vyššieho územného celku podľa osobitných predpisov vrátane príľahlej plochy, ktorá svojím umiestnením a využitím tvorí neoddeliteľný celok so stavbou (ďalej len pozemok pod stavbou).

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z. z. obec alebo vyšší územný celok, ktorý sa stal podľa osobitných predpisov vlastníkom stavby prechodom z vlastníctva štátu bez majetkovoprávneho usporiadania vlastníctva k pozemkom, môže poskytnúť zámennou zmluvou vlastníkovi pozemku pod stavbou náhradný pozemok, ktorý je v jeho vlastníctve. Náhradný pozemok v primeranej výmere bonite a rovnakého druhu ako bol pôvodne pozemok pred zastavaním, poskytne vlastník stavby v tom istom katastrálnom území.

Podľa § 2 ods. 2 citovaného zákona ak sa neuplatní postup podľa ods. 1, usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemku pod stavbou sa vykoná v konaní o nariadení pozemkových úprav podľa osobitného predpisu.

Podľa § 3 ods. 1 citovaného zákona konanie o nariadení pozemkových úprav z dôvodu usporiadania vlastníckych vzťahov k pozemku pod stavbou podľa tohto zákona sa začína na žiadosť vlastníka stavby. Pri usporiadaní sa prihliada na potrebu vlastníka stavby.

Podľa § 3 ods. 3 citovaného zákona usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemku pod stavbou sa vykoná formou poskytnutia náhradného pozemku v obvode pozemkových úprav v tom istom katastrálnom území v primeranej výmere, bonite a rovnakého druhu ako bol pôvodne pozemok pred zastavaním alebo formou finančnej náhrady ak v obvode pozemkových úprav nie sú pozemky na účely poskytnutia náhrady, ide o pozemok pod stavbou vo výmere do 400 m², ak o to požiadala vlastník pozemku.

Podľa § 4 ods. 1 zákona ak nemá vlastník stavby ku dňu účinnosti tohto zákona k pozemku pod stavbou zmluvne dohodnuté iné právo vzniká vo verejnom záujme k pozemku pod stavbou užívanému vlastníkom stavby dňom účinnosti tohto zákona v prospech vlastníka stavby právo zodpovedajúce vecnému bremenu, ktorého obsahom je držba a užívanie pozemku pod stavbou, vrátane práva uskutočniť stavbu alebo zmenu stavby, ak ide o stavbu povolenú podľa platných právnych predpisov, ktorá prešla z

vlastníctva štátu na obec alebo vyšší územný celok. Podkladom na vykonanie záznamu o vzniku vecného bremena v katastri nehnuteľností je súpis nehnuteľností, ku ktorým vzniklo v prospech vlastníka stavby právo zodpovedajúce vecnému bremenu.

Podľa § 4 ods. 2 citovaného zákona vlastník pozemku pod stavbou je povinný strieť výkon práva zodpovedajúceho vecnému bremenu do vykonania pozemkových úprav v príslušnom katastrálnom území.

Po rozhodnutí odvolacieho súdu základ nároku ani výška uplatneného nároku medzi účastníkmi konania nebola sporná. Odporca uviedol, že akceptuje rozhodnutie odvolacieho súdu a vyslovený právny názor s tým, že zotrváva na všetkých svojich ústnych a písomných vyjadreniach. Odporca nerozporoval výšku, ktorá bola určená znaleckým posudkom, ktorý dal vypracovať navrhovateľ a tento žiadnym spôsobom nenamietal.

Súd zistil, že Okresný úrad Žiar nad Hronom pozemkový a lesný odbor oznámil výsledok prípravného konania o začatí jednoduchých pozemkových úprav týkajúcich sa pozemkov navrhovateľa s tým, že bolo preukázané, že jednoduché pozemkové úpravy v časti katastrálneho územia J. na usporiadanie vlastníctva pozemkov pod stavbou cesta II. triedy nespĺňajú kritériá úspešnosti prípravného konania. Povolenie týchto úprav by bolo hospodársky neúčelné a z toho dôvodu nebolo vydané rozhodnutie o povolení jednoduchých pozemkových úprav.

Súd na základe vyššie uvedeného návrhu navrhovateľa vyhovel v celom rozsahu. Mal za to, že je daný základ nároku i vzhľadom na vyslovený právny názor odvolacím súdom s poukazom na citované zákonné ustanovenia. V konaní nebolo sporné, že navrhovateľ je vlastníkom dotknutých nehnuteľností a taktiež nebolo sporné, že zo zákona vzniklo vecné bremeno.

Súd priznal náhradu, ktorú požadoval navrhovateľ za obdobie od 01. 02. 2011 do 28. 02. 2013 určenú znaleckým posudkom č. 33/2012, ktorý vypracoval znalec Ing. G. C. z odboru stavebníctvo, odvetvie odhad hodnoty nehnuteľností. Znalecký posudok odporca nenamietol a nerozporoval výšku, ktorú znalec stanovil.

Súd priznal navrhovateľovi zákonný úrok z omeškania podľa § 517 ods. 1, 2 OZ a § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. účinného v čase vzniku záväzkového vzťahu a uložil odporcovi povinnosť zaplatiť úrok z omeškania ako sankciu zo zákona za nesplnenie si svojej povinnosti plniť včas a riadne, tak ako vyplýva z výrokovej časti tohto rozhodnutia.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 OSP a priznal navrhovateľovi, ktorý bol v konaní úspešný trovy konania vo výške zaplateného súdneho poplatku z návrhu a súdneho poplatku za odvolanie, každý vo výške 2653,50 Eur. Trovy právneho zastúpenia za úkony právnej služby, príprava a prevzatie zastúpenia, podanie návrhu, účasť na pojednávaní dňa 06. 06. 2013, vyjadrenie zo dňa 11. 07. 2013, účasť na pojednávaní dňa 26. 09. 2013, odvolanie, účasť na pojednávaní dňa 22. 10. 2015 hodnota úkonu podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. z hodnoty veci 512,85 Eur (§ 13a ods. 1 písm. a/, b/, c/), podľa § 16 vyhlášky režírný paušál za úkony v roku 2013 po 7,81 Eur za úkon, za úkony v roku 2015 po 8,39 Eur a 20 % DPH. Predmetné trovy súd považoval za účelne vynaložené súvisiace s predmetom sporu.

Zároveň si navrhovateľ uplatnil trovy pozostávajúce z náhrady cestovného a náhrady za stratu času za deň 06. 06. 2013 Nitra - Banská Bystrica a späť 2 x po 118 km spolu 236 km, za osobné motorové vozidlo Y. Q., priemerná spotreba 6,8 l/100 km, podľa opatrenia MP SVR č. 632/2008 o sumách základnej náhrady za používanie cestných motorových vozidiel pri pracovných cestách za 1 km 0,183 Eur, cena za liter 1,364 Eur, základná náhrada 236 km x 0,183 Eur = 43,12 Eur, spotreba motorového vozidla 236 km x 1,364 Eur/l x 6,8 l/100 km = 21,89 Eur. Náhrada hotových výdavkov za deň 26. 09. 2013 Nitra - Banská Bystrica a späť počet km 236, priemerná spotreba 6,8 l/100 km, cena za liter 1,404 Eur, základná náhrada 236 km x 0,183 Eur = 43,12 Eur. Spotreba motorového vozidla 236 km x 1,404 Eur/l x 6,8 l/100 km = 22,53 Eur. Súd priznal náhradu hotových výdavkov za deň 22. 10. 2015 Nitra - Banská Bystrica a späť za 236 km rozdiel v cene za liter 1,095 Eur, základná náhrada 43,12 Eur, spotreba vozidla 17,57 Eur spolu 191,35 Eur. Náhradu za stratu času podľa § 17 ods. 1 vyhlášky za dni pojednávania 06. 06. 2013 - 140 minút Nitra - Banská Bystrica - Nitra 6 x 13,01 Eur, za deň pojednávania

26. 09. 2013 - 140 minút Nitra - Banská Bystrica - Nitra 6 x 13,01 Eur a za deň pojednávania 22. 10. 2015 - 140 minút Nitra - Banská Bystrica - Nitra 6 x 13,98 Eur + 20 % DPH spolu 288 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne vo vyhotovení dvojmo na tunajší súd.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, kto ho robí - odvolateľ, ktorej veci sa týka, v akom rozsahu odvolateľ napáda rozhodnutie, v čom je rozhodnutie alebo postup okresného súdu nesprávny, čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť), uviesť dátum a podpis. Odvolanie treba predložiť v dvoch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa (§ 205 ods. 1 OSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy,
- d) súd prvého stupňa dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam na základe vykonaných dôkazov,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a - sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol poučený podľa § 120 ods. 4 OSP, odvolateľ bez svojej viny nemohol predložiť alebo označiť dôkazy do rozhodnutia súdu prvého stupňa),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný neplní dobrovoľne to, čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie v zmysle zvláštného predpisu.